

عنوان مقاله:

تاثیر زمان وجین علف های هرز بر عملکرد و اجزاء عملکرد کنجد (Sesamum indicum)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای زراعی ایران، دوره 10، شماره 4 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

هادی زرقانی - دانشجوی دکتری دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

احمد نظامی - استاد دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

محمد خواجه حسینی - استادیار گروه زراعت دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

ابراهیم ایزدی دربندی - استادیار گروه زراعت دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی تاثیر زمان وجین علف های هرز بر عملکرد و اجزاء عملکرد کنجد، آزمایشی به صورت اسپلیت پلات در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در سال زراعی 88-1387 در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد انجام شد. تیمارهای آزمایش شامل ژنوتیپ های کنجد (توده بومی کلات و رقم اصلاح شده اولتان) به عنوان عامل اصلی و دوره های وجین علف هرز (وجین تا 20، 30، 40، 55 و 70 روز پس از سبز شدن و وجین از 20، 30، 40، 55 و 70 روز پس از سبز شدن به همراه دو تیمار تداخل تمام فصل علف های هرز با کنجد و وجین تمام فصل آنها) به عنوان فاکتور فرعی بودند. نتایج نشان دادند که با افزایش دوره تداخل علف هرز در اول فصل و یا در آخر فصل، عملکرد و اجزای عملکرد کنجد به طور معنی داری ($p \geq 0.01$) کاهش و با افزایش طول دوره وجین عملکرد دانه افزایش یافت. تعداد کپسول در بوته مهمترین جزء اجزای عملکرد بود که همبستگی بالایی با عملکرد ($r^2 = 70/0$) داشت. نتایج نشان داد که در توده کلات تداخل علف های هرز تا 30 روز و در رقم اولتان تا 40 روز پس از سبز شدن گیاه زراعی سبب کاهش معنی دار عملکرد نشد، ولی تداخل پس از آن سبب کاهش عملکرد هر دو ژنوتیپ کنجد شد.

کلمات کلیدی:

تداخل، عملکرد اقتصادی، کپسول، کنترل علفهای هرز، وزن خشک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/629872>

